

Rocca di Papa, 13 december 2020, 12.00 uur

Licht dat de nacht verlicht

1. OPENING EN GROETEN
2. THE ECONOMY OF FRANCESCO
3. ACTIES VAN BROEDERSCHAP - DEEL I
4. GLOBAL COMPACT ON EDUCATION
5. ACTIES VAN BROEDERSCHAP - DEEL II
6. TV-FILM OVER CHIARA LUBICH
7. 2020 IN FOTO'S MET MARIA VOCE (EMMAUS) EN JESUS MORAN
8. CHIARA LUBICH "EENHEID"
9. AFSLUITING

1. OPENING EN GROETEN

Annalisa Innocenti: Goedemorgen allemaal en welkom in het Internationale Centrum van de Focolarebeweging in Rocca di Papa. Goedenavond en goedenacht voor degenen die ons volgen vanuit andere tijdzones in Afrika, het Midden-Oosten, Azië, Oceanië en een goed begin van de dag voor degenen die vroeg zijn opgestaan om ons te volgen vanuit Amerika! Welkom bij dit focolarejournaal!

Ik ben Anna Lisa, ik werk op het communicatiebureau, hier op het hoofdkantoor van de Focolarebeweging, en ik ben journaliste. Ik ben getrouwd, ik heb een zoontje van 7 jaar.

Vandaag is het 13 december, Sint Luciafeest, een feest van christelijke oorsprong, dat in veel van onze landen gevierd wordt, het is de dag die het licht symboliseert dat de duisternis overwint. Het lijkt echt een metafoor voor de tijd waarin we leven.

We hebben inderdaad de indruk dat we een nacht doormaken: Het coronavirus met al het lijden dat het heeft veroorzaakt; de dood van mensen die ons nabij zijn en van wie we misschien niet eens afscheid hebben kunnen nemen; de economische moeilijkheden die we ervaren in onze gezinnen of gemeenschappen; en enkele noodsituaties die zich nog bij de pandemie hebben gevoegd of die nog verergerd zijn door de pandemie.

Licht dat de nacht verlicht. We willen graag iets vertellen over dit licht: kleine ervaringen uit het dagelijks leven, maar ook belangrijke wereldgebeurtenissen die veel hoop geven voor de toekomst. En met één daarvan beginnen we, 'The Economy of Francesco', een evenement dat paus Franciscus gewild heeft.

Van 19 tot 21 november kwamen tweeduizend jonge ondernemers via streaming samen met vele experts uit de economische, politieke en sociale sector om inclusieve en duurzame modellen op te zetten en concrete voorstellen te doen voor een betere toekomst. Drie dagen 'live' vanuit de basiliek van Franciscus van Assisi.

Nu luisteren we naar Catalina, Jena en Amine die het live-evenement hebben geleid en die worden geïnterviewd door Lorenzo Russo.

2. THE ECONOMY OF FRANCESCO

Catalina: Ik ben Catalina Ik kom uit Ecuador.

Jena: Ik ben Jena uit de Filipijnen.

Amine: Ik ben Mohammed Amine, ik ben Algerijn.

Catalina: Welkom in Assisi. Dit is 'the Economy of Francesco'.

Lorenzo Russo: Wat is 'the Economy of Francesco' en wanneer is die ontstaan?

Catalina: 'The Economy of Francesco' is een initiatief dat is ontstaan door een brief van paus Franciscus aan jonge mensen, om samen een nieuw economisch model te zoeken, niet slechts één maar meerdere economische alternatieven die al bestaan of die er zouden kunnen zijn. Wij jongeren wilden gehoor geven aan deze oproep en hebben besloten om samen te komen en te praten over voorstellen voor economische alternatieven, om geen economisch model te hebben dat mensen uitbuit en dat de mens niet centraal stelt.

Speaker: we zijn hier in de kapel van de basiliek van Franciscus van Assisi.

Catalina: We hebben ons opgesplitst in verschillende groepen, met verschillende thema's.

Jena: De resultaten van deze maanden van samenwerking in deze groepen zijn 12 punten die we hebben geïdentificeerd.

Lorenzo: Het zijn ook belangrijke punten: de afschaffing van belastingparadijzen, de kwestie van bescherming van de gemeenschappelijke goederen, of ook waardig werk voor iedereen, kwaliteitsonderwijs of de invoering van een onafhankelijke ethische commissie in elke bank.

Jena: Naar mijn mening zijn deze 12 punten duidelijk en zeggen ze precies waar we heen willen.

Lorenzo: Een jaar geleden is 'the Economy of Francesco' haar reis begonnen met jonge economen, ondernemers en changemakers van over de hele wereld. Duizenden van hen pakten met enthousiasme en toewijding hun koffers. Vanaf het begin hebben ze dit proces van verandering op gang gebracht voor een rechtvaardige inclusieve en duurzame economie. Vooruitlopend op het evenement in november, zijn er wereldwijd meer dan 300 evenementen gehouden waarbij universiteiten, parochies, bedrijven en organisaties betrokken waren. Er zijn veel webinars gehouden die online seminars werden genoemd, waar werd nagedacht over een andere economie, zoals paus Franciscus had gevraagd.

Jena: In die dagen van het evenement hadden we bijna 200.000 views en dat was veel, want in maart verwachtten we maar 2.000 mensen.

Luigino Bruni: We zijn hier, we willen met jullie verder. We laten jullie niet alleen. Met het hele organisatiecomité, bedanken we jullie ervoor dat jullie ervoor hebben gezorgd dat paus Franciscus

in jullie gelooft als jonge mensen, gelooft in deze beweging van economen en ondernemers. En Sint Franciscus bedankt. De economie van Franciscus is 800 jaar oud, maar heeft nog toekomst, want de economie van het heden en de economie van de toekomst is jullie economie.

Paus Franciscus: Ieder van jullie kan veel doen, beginnend vanaf de plek waar hij werkt en beslist. Neem geen sluiproutes, die jullie verleiden en je ervan weerhouden om als gist te zijn in het deeg, daar waar je bent. Geen sluiproutes, gist zijn, je mouwen opstropen.

Amine: De boodschap van de paus is een universele boodschap waarin hij de hele wereld uitnodigt om deel uit te maken van dit initiatief, om zich in te zetten voor de problemen die in de wereld bestaan. Voor mij is de boodschap echt heel sterk, ook het "creatief" zijn. Je moet eerst jezelf begrijpen: wat wil je doen in deze wereld en hoe kun je deze bijdrage leveren.

Lorenzo: Jullie hebben geluisterd naar verhalen van jonge changemakers van over de hele wereld: wie van hen heeft de meeste indruk op je gemaakt?

Amine: Voor mij die van dat kleine meisje, waarvan ik zou zeggen een "groot meisje" die we hoorden in deze sessie van Young Enough to change the world (jong genoeg om de wereld te veranderen).

Haar naam is Lilly en ze doet een ongelooflijk werk in Thailand. Ze is 13 jaar oud en brengt dit werk vooruit, ze zet zich al in voor ecologie. Dit verhaal heeft me erg geraakt.

Lilly, Thailand: Ik heb de afgelopen 6 jaar veel op milieugebied gewerkt en heb gesproken met regeringsvertegenwoordigers in Thailand, veel politieke besluitvormers, belangrijke merken, juist om het bewustzijn van het gebruik van plastic te vergroten, misschien door voor milieuvriendelijkere oplossingen te kiezen. Wat mij eigenlijk geïnspireerd heeft, is hoop voor de toekomst.

Speaker: Er is een leefregel die al onze inzet kan samenvatten. Het is de gulden regel, die aanwezig is in alle grote religies en die gedeeld wordt door alle mensen van goede wil: doe aan anderen wat je wilt dat zij aan jou doen.

3. ACTIES VAN BROEDERSCHAP - DEEL I

Annalisa:

In zijn boodschap aan de jongeren van 'the Economy of Francesco' zei de paus onder meer: "Of jullie zijn erbij betrokken, of de geschiedenis gaat over jullie heen" het is een krachtige uitnodiging, die de paus tot ieder van ons richt, nu, in elke situatie waarin we leven. De verhalen die we hebben verzameld en die we nu gaan zien, tonen precies dit aan: dat elk gebaar, klein of groot, uit liefde gedaan, kan bijdragen aan het veranderen van onze geschiedenis, die van degenen die naast ons leven en die van hele gemeenschappen.

We gaan kijken.

Stephanie Saniga - Ohio: Net voor de verkiezingen, reed ik op zaterdagochtend naar de mis en ik merkte dat er een campagnebord was vernield in iemands tuin. Het was heel groot en ze hadden het met de hand geschilderd. Het was niet voor de kandidaat die ik steun. Maar desalniettemin

voelde ik me zo verdrietig toen ik zag wat er met zijn bord was gedaan. Ik wou dat ik tijd had om te stoppen en aan te bieden het opnieuw te schilderen. In plaats daarvan dacht ik dat ik hem een doos vol donuts kon geven. Dus dat is wat ik deed.

Ik reed de oprit op en een beetje bang stapte ik uit de auto. Hij stond daar zo te kijken naar de schade en was echt boos.

Ik vertelde hem wat ik had bedacht en zei dat ik dit graag aan hem zou willen geven omdat ik niet kon aanbieden om de schade die iemand aan het bord had aangericht te herstellen. En hij vertelde me alles over hoe hij zich voelde bij deze verkiezing en hoe het ging. En toen vroeg hij hoe ik me voelde. Op dat moment kwam zijn vrouw naar buiten en ze zei: "kijk hoe die mensen zijn... en ze scheerden allen over één kam. En hij draaide zich om naar haar toe en zei: "nou dat zou ik niet zeggen, want zij heeft ons net donuts gebracht." Toen we uit elkaar gingen, hadden we allebei veel meer respect voor elkaar. En ik heb echt het gevoel dat dit de vrucht is van het proberen te leven voor een verenigde wereld.

Shalom, gen4 van Karachi, Pakistan: Hallo, mijn naam is Shalom, ik kom uit Karachi en vandaag wil ik jullie mijn ervaring vertellen.

Voorafgaand aan de lockdown wilde ik een fiets kopen en ik was daarvoor gaan sparen. Maar toen begon de lockdown, en toen ik met mijn vader uitging, vond ik het erg om zoveel arme mensen te zien. Toen dacht ik dat ik mijn spaargeld aan de armen kon geven. En toen ik wegging, heb ik mijn spaargeld aan die arme mensen gegeven. Dit is mijn kleine ervaring waar ik heel blij mee ben. Dank u.

Cheska en Pao Pangan – Filippijnen:

Pao: We zouden op 1 augustus 2020 trouwen

Cheska: We hadden een geweldige bruiloft gepland in mijn geboorteplaats met al onze vrienden en familie. En toen kwam het coronavirus en de lockdown voor onbepaalde tijd.

Pao: We hadden niet verwacht dat de quarantaine zou duren tot op onze trouwdag. Maar toen dat wel zo was hebben we besloten ondanks de beperkingen toch te trouwen.

Cheska: We hebben al onze feestplannen opzij gezet, onze enige hoop was om TEN MINSTE onze ouders daar te hebben.

Pao: Maar met mijn vader in de Verenigde Staten en Cheska's ouders op 2 uur vliegafstand, leek zelfs dat onmogelijk. Dus hebben we alles losgelaten en een plan gemaakt waarin alleen wij, een priester en twee getuigen aanwezig zouden zijn - het absolute minimum.

Cheska: Hierdoor gingen we de ware essentie van het huwelijk meer waarderen - een heilige verbintenis tussen ons tweeën en God.

Als er één ding is dat onze relatie me heeft geleerd, dan is het dat wanneer we loslaten en alles aan God toevertrouwen, we veel meer ontvangen dan waar we om vroegen.

4. GLOBAL COMPACT ON EDUCATION

Annalisa: Net als Pao en Cesca weten we dat veel andere jongeren ervoor hebben gekozen om in deze complexe periode te trouwen, al onze beste wensen voor hen!

In de verhalen hoorden we ook Shalom, en net als hij voelden velen van ons tijdens de pandemie de behoefte om onze levensstijl te herzien en broederschap te tonen. In de Beweging is er een buitengewone gemeenschap van goederen gelanceerd. Met wat is binnengekomen, zijn we er in geslaagd om aan de helft van de ontvangen verzoeken te voldoen, waarbij voorrang is gegeven aan de behoeften van de mensen en gemeenschappen die het zwaarst door de pandemie zijn getroffen. Hartelijk dank aan iedereen. Mocht iemand nog willen bijdragen of anderen uitnodigen om bij te dragen, kan dat via de site www.focolare.org daar vinden jullie aanwijzingen en ook wat nieuws over hoe deze actie zich ontwikkelt.

Op 15 oktober lanceerde paus Franciscus samen met andere politieke, religieuze en educatieve leiders in de Universiteit van Lateranen in Rome het GLOBAL COMPACT ON EDUCATION, een wereldwijd onderwijspact om kinderen en jongeren op te leiden voor een wereld in vrede en broederschap.

Ook de Focolarebeweging heeft deelgenomen aan dit pact en er aan meegewerkt met heel de rijkdom en het nieuwe van Chiara's pedagogische visie.

Paus Franciscus (Videoboodschap aan het Global Compact on Education): *"Er wordt gesproken van een "educatieve ramp"- als het gaat over ongeveer tien miljoen kinderen die gedwongen zouden kunnen worden om de school te verlaten vanwege de economische crisis veroorzaakt door het coronavirus"*

Spreker: Op 15 oktober 2020 lanceert paus Franciscus een krachtig, hernieuwd alarm omdat de wereldwijde onderwijsskloof alleen maar groter wordt.

Daarom is het GLOBAL COMPACT ON EDUCATION ontstaan, een mondiaal, intercultureel en interreligieus onderwijspact voor de opbouw van een beschaving van harmonie en eenheid.

De paus stelt een globaal plan voor in 7 punten: de mens opnieuw centraal stellen, naar kinderen luisteren, hun toegang tot onderwijs bevorderen, openstaan voor anderen; economie en politiek als dienst, aandacht voor ons gemeenschappelijke huis.

Mons Vincenzo Zani, secretaris van de Congregatie voor Katholiek Onderwijs: Er moeten ten minste drie belangrijke stappen worden genomen:

- de mens centraal stellen die recht heeft op onderwijs en begeleiding door de vele levensfasen bij het volwassen worden;
- met vertrouwen middellange en lange termijn initiatieven plannen door te luisteren naar de vragen die bij jongeren en volwassenen opkomen;
- dialoog bevorderen tussen culturen en religies en de relatie om een nieuw humanisme op te bouwen, met een inclusieve visie.

En in het bijzonder is het nodig om de moed te hebben om mensen te vormen die bereid zijn zichzelf ten dienste te stellen van het algemeen welzijn en daarom in staat zijn om een nieuwe mensheid op te bouwen.

Spreaker: Nieves Tapia heeft het 'Centro Latino-Americano dell'Apprendimento Servizio Solidale', opgezet, een wereldwijd onderwijsnetwerk met honderden scholen en miljoenen studenten. Door middel van de "leer-dienst-pedagogie" leert het kind, hoe hij zichzelf ten dienste stelt van anderen en van de gemeenschap

Nieves Tapia - Directrice van het Centro Latino-Americano Apprendimento Servizio Solidale: het betekent dat kleuters natuurwetenschappen kunnen leren door jonge boompjes te laten groeien om het Nationaal Park te helpen herbebossen; dat het onderwijstraject van de leerlingen van de Fiore-school de rechten van de lokale bevolking versterkt ; dat leerlingen van een technische school windgeneratoren kunnen ontwikkelen om duurzame energie te leveren aan de plattelandsbevolking van hun gemeenschap.

Speaker: In Hongarije neemt Szilvia Berényi met een honderdtal mensen van de Focolare al twee jaar deel aan een proces genaamd "De dialoog van gewetens":

Szilvia Berényi, IT-adviseur: Met de parlementsverkiezingen in Hongarije in 2018 in aantocht, hebben we gezien dat het in de kringen van de beweging moeilijk is om over politieke onderwerpen te praten of dat mensen liever zwijgen om mogelijke botsingen te voorkomen.

Om ons vermogen tot dialoog te vergroten, hebben we een nieuwe ruimte voor dialoog geopend; Het doel was niet om onmiddellijk tot een verenigde visie van problematische kwesties te komen, maar eerder om de motieven en intenties van anderen te begrijpen.

Ik heb mijn collega's, mijn familie en de mensen om me heen beter leren begrijpen.

Een jaar geleden hebben we toen een ander project gelanceerd, in samenwerking met het universitaire Instituut Sophia. We wilden het het Sophia Netwerk voor Oost-Europa noemen.

Er zijn deelnemers uit 10 landen van Slovenië tot Rusland, het doel is het vermogen tot relationeel denken te ontwikkelen en een cultuur van dialoog op alle gebieden te bevorderen.

Speaker: Het idee van een wereldwijd onderwijspact is ontstaan uit de dialoog tussen mensen met verschillende geschiedenis, cultuur en religie, verteld José Levy, een Jood en één van de initiatiefnemers die het voorstel aan de paus gepresenteerd heeft:

José Levy, internationale correspondent van CNN: Dit interreligieuze onderwijspact is ontstaan na bijna zeven jaar contact tussen José María del Corral, Enrique Palmeyro, de bekende journalist Henrique Cymerman en mijzelf. We zien enerzijds de dwingende noodzaak om een einde te maken aan dit fenomeen waarbij miljoenen kinderen over de hele wereld eenvoudigweg geen

onderwijsfaciliteiten hebben en een gemakkelijke prooi worden voor de meest extremisten. (...)en aan de andere kant hebben we niemand minder dan paus Franciscus die echt het fundamentele verenigende element van dit grote project kan zijn.

Speaker: Hoe kunnen we dit educatieve pact vandaag implementeren? José María del Corral, directeur van Scholas Occurrentes, een van de initiatiefnemers van het Global Compact on Education, ziet in het interculturele, interreligieuze en intergenerationele karakter een van de grootste krachtpunten:

José María Del Corral, directeur van Scholas Occurrentes: Ik geloof dat dit onderwijspact, dat door de Congregatie voor Katholiek Onderwijs gelanceerd is midden in de pandemie, een enorme kans voor ons is om het toe te kunnen passen: enerzijds het gebruik van nieuwe technologieën en het samenbrengen van jongeren binnen en buiten het onderwijssysteem; en aan de andere kant door interculturele en interreligieuze lessen en cursussen te geven en, zoals de paus ook vroeg, door volwassenen en ouderen met de jongeren samen te brengen.

5. ACTIES VAN BROEDERSCHAP - DEEL 2

Annalisa: Iets wat we hebben geleerd in deze maanden van pandemie is dat het leven - zij het met veel meer moeilijkheden - niet stil staat, niet het onze en ook niet dat van de gemeenschappen waarin we leven. Alles draait om het "hoe" we dingen doen en om het "hoe" we situaties tegemoet treden...

Jolly Tayaban - Australië: Ik ben verpleger en werk op een beademingsafdeling in een ziekenhuis in Melbourne, Australië.

Toen ik positief was getest op het coronavirus, was ik compleet in shock, ik kon het niet geloven. Ik dacht altijd dat besmetting binnen de afdeling nihil was, omdat we nauwgezet het gebruik van persoonlijke beschermingsmiddelen volgen.

Tijdens mijn eerste week in isolatie was ik rusteloos. Vervolgens vroeg ik God waarom hij toestond dat mij dit overkwam.

Ik herinnerde me veel ervaringen van op het werk, en dat bracht me tot rust. Toen ik een keer postmortale zorg deed, werd me gezegd dat ik snel moest handelen om besmettingsgevaar te beperken. Ik dacht bij mezelf: maar deze patiënt is de moeder, zus of echtgenote van iemand. Ongeacht het coronavirus moet deze persoon zorgvuldig worden behandeld en klaargemaakt. Aan het einde van mijn dienst die nacht, voelde ik dat ik het juiste had gedaan en dat ik rustig kon slapen.

Soms bleef ik wat langer op de kamer van een Corona-patiënt om wat te praten, omdat ik wist dat veel patiënten op een bepaald moment depressief worden vanwege de langdurige isolatie.

Ik herinnerde me dat ik doodmoe was als mijn dienst erop zat. Maar ik zag mijn vermoeidheid als iets om aan God aan te bieden voor de patiënten die meer leden dan ik.

Maar temidden van al deze inspanning om lief te hebben, toch weer de gedachte: waarom word ik daarvoor beloond met dit dodelijke virus? Langzaam besefte ik dat God liefde is en vol barmhartigheid, en denkend aan Jezus aan het kruis kwam er een antwoord op deze vraag zonder antwoord.

God heeft een groter plan over ons. Ik zie zijn plan misschien niet duidelijk, en misschien zal hij me in de toekomst andere beproevingen geven; maar nooit zonder de genade om ermee om te gaan. Ik heb nieuwe vrede ervaren.

Stephany - Fortaleza, Brazilië: Vandaag vertel ik jullie een kleine ervaring als Gen 3 van DARE TO CARE. Aan het begin van de quarantaine wilde ik heel graag mensen helpen, alleen had ik geen middelen of geld; Ik heb altijd al graag bloed willen doneren. Dus ik dacht: "dat ga ik doen".

Ik heb me opgegeven en vanaf dat moment tot aan de donatie was ik zo enorm blij, onverklaarbaar, iets dat van binnenuit mezelf kwam. Ik heb bloed gegeven en was zo blij. Daar hoorde ik dat er met één zak met bloed wel vier mensen geholpen konden worden. Mijn God, dat met zo iets kleins zulke grote dingen kunnen gebeuren. Dit is mijn ervaring.

Rondro - Madagaskar: Toen ik van de dokter hoorde dat ik het coronavirus had, leek het me alsof alles instortte. Toen ik thuiskwam hadden mijn dochters al een isolatiekamer ingericht.

Er kwamen twijfels in mij op, verdriet, angst voor mijn familie...

Een paar dagen later testten een van mijn dochters en mijn man ook positief. Het was moeilijk voor ons. We zouden veel medicijnen moeten innemen.

Op dat moment kwamen de woorden van Paulus in mijn gedachten: "wie op God vertrouwt, zal overwinnen". Dus hebben we alles in Zijn handen gelegd.

In onze stad was één van de medicijnen die we nodig hadden niet meer verkrijgbaar en bovendien was het allemaal erg duur voor ons.

We hebben een familielid uit de hoofdstad om hulp gevraagd en die heeft het per koerier naar ons verzonden.

Tot onze verbazing bevatte de doos die we openden alle medicijnen die we nooit hadden kunnen kopen.

We hebben ervaren dat als we op God vertrouwen, we zijn wonderen zien.

6. TV FILM OVER CHIARA LUBICH: INTERVIEW MET CRISTIANA CAPOTONDI

Annalisa: En nu een verrassing: we kunnen jullie nu alvast een fragment laten zien uit de film over Chiara Lubich die begin januari zal worden uitgezonden op Raiuno, de Italiaanse televisie.

Dit is mogelijk dankzij Casanova Multimedia, die deze film heeft gemaakt. Het fragment is exclusief voor het gebruik in het focolarejournaal, dus we vragen iedereen om het niet via andere kanalen te verspreiden.

Daarna zien we een interview van Stefania Tanesini aan Cristiana Capotondi de hoofdrolspeelster in de rol van Chiara Lubich.

- Het begon allemaal in Trente tijdens de oorlog.
- Vluchten jongens.
- Juf Chiara, waarom bombarderen ze ons?
- De straat is vol doden en gewonden, een ramp.
- We moeten ons voorbereiden. Dit is nog maar het begin.
- En Gino?
- Dokter Lubich!, - *Kennen we elkaar?*
- Ik ben alleen bang dat ik je niet meer zal zien. - *Ik zal een voorzichtige partizaan zijn, dat beloof ik je, en jij, denk jij aan je filosofiestudie.*
- De nazi's bezetten de stad, wil je je bij hen voegen? - *Zij zijn onze bondgenoten en wij verraden ze.* - Sorry, wie bombardeert ons? De Anglo-Amerikanen en niet de Duitsers.
- Die afschuwelijke sirene heeft toch nog iets positiefs. Als ik hem hoor, weet ik tenminste dat ik jullie hier allemaal aantref.
- Het is een beetje bijzonder meisje. Ze is pas uit het zuiden gekomen.
- Maar waar halen jullie al deze blijheid vandaan? - *Uit de veldfles! Het lijkt wel water, maar het is jenever.*
- Je vriendin vertelde me wat jullie allemaal voor de armen doen.
- Wie de mogelijkheid heeft moet geven aan wie het het hardst nodig hebben. En zo zullen we sterker worden. Ja, want de mens is pas volledig gelukkig als hij de echte motor van zijn leven laat werken: de liefde.
- Wat er ook gebeurt, we zullen altijd verenigd blijven.
- Ze is een vrouw, de dochter van een socialist. Haar broer is arts, een communist, een partizaan die gezocht wordt.
- Jij vecht met je mannen in de bergen en ik met mijn vrouwen in de stad.
- Er zijn zoveel mensen die lijden en wij hebben alleen geprobeerd om ze lief te hebben.
- En wat als de Kerk u zou zeggen dat u het leven heeft gegeven aan een ketterij?

Stefania Tanesini: We zijn hier met Cristiana Capotondi die Chiara speelt in de tv-film "Chiara Lubich, de liefde overwint alles";. Hallo Cristiana, welkom!

Cristiana Capotondi: Goedenavond, Stefania!

Stefania: Cristiana is een van de meest succesvolle actrices van de Italiaanse film en tv, geliefd bij het publiek. Ze is een zeer veelzijdige actrice die verschillende rollen heeft gespeeld betreffende actuele kwesties zoals de maffia, mensen met een beperking, geweld jegens vrouwen en nu Chiara Lubich. Cristiana, hoe heb je je voorbereid om deze rol te spelen?

Cristiana: Om te beginnen heb ik veel gelezen, zowel over Chiara Lubich als van Chiara Lubich. En ik ontdekte een rusteloos iemand, op een positieve manier rusteloos, iemand die het idee van een stad, een land en een wereld die lijdt niet kon accepteren en die, op haar kleine manier, te beginnen met een groep vriendinnen in een Italiaans provinciestadje, probeert met liefde op dit lijden te reageren. Dus heb ik geprobeerd me te identificeren met deze vrouw, in haar schoenen te

staan, en ik heb gezocht naar het spirituele aspect in Chiara, onafhankelijk van een religieus aspect, dat voor iemand die niet katholiek is, een beperking zou kunnen zijn. Chiara en haar oecumene hebben altijd iedereen omarmd. En ik zocht het daar, in wat we allemaal gemeen hebben.

Stefania: Welke Chiara hebben jij en de regisseur Giacomo Campiotti willen laten spreken?

Cristiana: Giacomo wilde zich concentreren op het begin van deze beweging die vandaag de dag nog steeds zo levend is.

Dus spreken we van de eenvoud van een meisje dat, met haar zachtheid, haar kracht, haar vastberadenheid, erin slaagt een hele stad, een heel land en vervolgens de hele wereld mee te trekken in haar visie van universele broederschap.

Chiara is niet alleen een vrouw die belangrijke waarden heeft uitgedrukt, maar ze is ook een vrouw die heeft gevochten om haar droom te verwezenlijken. En dit is volgens mij een allereerste boodschap waarmee een kijker zich kan identificeren.

Stefania: Wat heeft Chiara je meegegeven, wie is Chiara voor jou, nadat jij haar rol gespeeld hebt?

Cristiana: Wat ik van Chiara meeneem is het principe dat ik de ander ben. Oftewel, het idee van een relatie met de buitenwereld alsof de buitenwereld in mij is.

Stefania: Bedankt Christiane en **we zullen je weer terugzien op 3 januari op Rai Uno** met “Chiara Lubich, de liefde overwint alles”.

Cristiana: Bedankt, bedankt Stefania. Dag allemaal!

7. 2020 IN FOTO MET MARIA VOCE (EMMAUS) EN JESÚS MORÁN

Annalisa: En nu zijn we hier samen met Emmaus, Maria Voce, en Jesús Morán, presidente en co-president van de Focolarebeweging.

Bedankt dat jullie hier zijn, welkom. Met hen willen we een beetje het jaar 2020 doorlopen, beslist een uniek jaar in onze geschiedenis. Het weekblad Time noemde het ‘het slechtste jaar ooit’. Het lijkt ons dat er naast veel, heel veel lijden dat we dit jaar hebben gezien, er ook iets anders is geweest.

En we zouden als het ware het fotoalbum van dit jaar willen doorbladeren en enkele tekenende beelden bekijken voor ons leven en dat van de Focolarebeweging.

We beginnen met deze foto. Eigenlijk was dit nog geen 2020, het was 2 september 2019. Maar het lijkt ons dat het belang van de privé-audiëntie die jullie bij paus Franciscus gehad hebben, een buitengewoon begin is geweest van het sociale jaar van de Focolarebeweging, dat in september begint.

Jesús, bij deze gelegenheid nodigde de paus uit om de profetieën van Chiara verder te brengen. Wat betekent het om de profetieën van Chiara op dit historische moment verder te brengen?

Jesús: Zoals de paus in Loppiano zei, denk ik dat veel van Chiara’s profetieën nog aan het begin zijn. Maar in sommige opzichten, als we goed over de dingen nadenken, geloof ik dat dit op de een of andere manier geschiktere tijden zijn om sommige van deze profetieën op kerkelijk gebied, op

burgerlijk gebied te realiseren, omdat, zoals we allemaal zien, een dieper gevoel van menselijkheid naar voren komt, ook een begrip van wat de Kerk werkelijk is.

En dan ben ik ervan overtuigd dat we, om deze profetieën echt te verwezenlijken, moeten samenwerken met andere kerkelijke en civiele krachten.

Annalisa: En laten we overgaan naar een andere gebeurtenis van historisch belang. We maken een sprong van een jaar, in oktober 2020 kwam Zijne Heiligheid Bartholomeus I, Oecumenisch Patriarch van Constantinopel, hier in het Internationale Centrum van de Focolarebeweging om te bidden bij het graf van Chiara.

Emmaus, als je naar deze foto's kijkt, voel je aan dat er een diepe vriendschap is die jullie bindt. Die dag noemde hij je: "Lieve zus".

Wat betekende het bezoek van die dag voor jou?

Emmaus: Allereerst een emotie, het is genoeg om naar deze foto's te kijken om het moment te begrijpen, en ook om me echt geliefd te voelen door hem als een zus, deze persoonlijke en bevoorrechte relatie.

Maar ik zou zeggen dat het veel meer was dan dat, want het was niet het bezoek aan mij, maar het bezoek van het hoofd van een Kerk - en wat voor een Kerk, een Kerk uit de apostolische tijd - aan de Focolarebeweging, het Werk van Chiara, aan Chiara in haar eeuwfeest, want hij zei dat hij was gekomen om een eerbetuiging te brengen. En hij wenste dat we het waardig mochten zijn om Chiara's charisma naar de wereld te brengen; overal en aan iedereen te getuigen van die liefde die de wereld vandaag kan redden.

Annalisa: En 2020 was ook het jaar van het eeuwfeest van Chiara Lubich.

We zijn hier in Trento bij de opening van de tentoonstelling "Chiara Lubich Stad Wereld".

Na deze opening zijn er meerdere tentoonstellingen geweest in de wereld. Op deze foto laat de architectuur al zien dat we in Nairobi in Kenia zijn. Hier wordt het lint doorgeknipt in Jeruzalem: in deze tentoonstelling was er een deel geheel gewijd aan de relatie tussen Chiara Lubich en de Heilige Stad.

25 januari, arriveerde de president van de Italiaanse Republiek Sergio Mattarella in Trente. In zijn toespraak herinnerde hij Chiara op een eenvoudige maar ook zeer diepe manier, en hij voegde ook persoonlijke herinneringen toe. We ontdekten zo dat hij Igino Giordani persoonlijk gekend heeft.

En toen kwam de pandemie, veranderde het scenario, veranderde ons leven. Hier zijn enkele symbolische foto's gepubliceerd op sociale media door artsen en verpleegsters, die ons doen herinneren aan die dagen, de zieken, de velen die het niet hebben gehaald.

Het is duidelijk dat in deze situatie het eeuwfeest ook een ander gezicht heeft gekregen. Zo werd de tentoonstelling van Trente verrijkt met een virtuele rondleiding, of kreeg die van Brazilië een heel originele vorm doordat hij online gepubliceerd werd.

Emmaus, als we nu kijken naar dit eeuwfeest in de pandemie die nog voortduurt, welke betekenis heeft het dan?

Emmaus: Ik denk dat de pandemie ons veel dingen heeft geleerd en onder andere iets dat we bijna onbewust als de titel van Chiara's eeuwfeest hebben genoemd, omdat de titel was "vieren om te ontmoeten". Nu kan de ontmoeting, de levende ontmoeting met Chiara, niet worden afgesloten bij 100 jaar, ook niet met een feestjaar; die houdt niet op en zal doorgaan zolang er iemand uit Chiara's familie op aarde is die bijeenkomsten zal blijven houden om te getuigen dat Chiara leeft, dat haar charisma nog iets te zeggen heeft aan de wereld.

Annalisa: Veel andere evenementen van de Focolarebeweging gingen ook online, bijvoorbeeld de Week voor een verenigde wereld, die onze jongeren en kinderen in de eerste week van mei organiseerden. Ook dit jaar waren er 400 micro- en macro-evenementen in 65 landen, allemaal via internet.

En ook hebben de Mariapoli's, de jaarlijkse evenementen van de Focolare, een andere vorm gekregen om online uitgezonden te worden en gevolgd.

En we blijven door het album bladeren. Nu vliegen we naar de Filippijnen. Deze bloem die uit de as probeert te komen, is gefotografeerd in Tagaytay, waar de uitbarsting van de Taal-vulkaan een groot gebied, waaronder het Focolarestadje, met as heeft bedekt die ernstige schade heeft aangericht. En dan is er nog een foto die we hebben uitgekozen, ik denk dat jullie dit herkennen: het is de stad Beiroet. We hebben het beeld voor ogen, het is het havengebied na de explosie van 4 augustus waarbij meer dan 100 doden vielen, er duizenden gewonden waren, en een enorme verwoesting, in een land dat al in een complexe economische en sociale situatie verkeerde, verergerd door de pandemie.

Annalisa: Jesús, we hadden het over noodsituaties en onder de zeer pijnlijke noodsituaties waarmee we dit jaar in de beweging werden geconfronteerd, is er één bijzonder ernstig. Er zijn enkele gevallen geweest van kindermisbruik veroorzaakt door mensen van de beweging. In sommige gevallen is dit lang geleden gebeurd, in andere gevallen meer recent en zijn er ook godgewijde personen bij betrokken geweest.

In maart 2019 schreven jij en Emmaus een brief aan alle mensen van de beweging om ons te informeren dat deze plaag ook ons had getroffen.

Jezus: Ja, helaas - zoals je goed zegt - moeten we toegeven dat deze plaag van misbruik, niet alleen van kindermisbruik maar ook misbruik van autoriteit, een ander soort misbruik, ook onder ons heeft plaatsgevonden. In die zin willen we deze gelegenheid van wereldwijde verbinding aangrijpen om met heel ons hart, oprecht vergeving te vragen aan alle mensen die het slachtoffer zijn geworden van enige vorm van misbruik. Dit is het eerste dat we zouden willen zeggen, nu, een jaar na die brief.

Dan, omdat we weten dat dit nooit genoeg is, willen we opnieuw bevestigen dat we ons inzetten voor de preventie en vorming, zodat dat ook steeds beter, steeds nauwkeuriger, kan gebeuren, opdat deze dingen niet voorvallen, want ze zijn zo tegenstrijdig met wat Chiara ons heeft gegeven, dat dat echt niet meer mag gebeuren.

En dan wil ik ook de begeleiding van de slachtoffers benadrukken, wat het belangrijkste is en we hopen dat steeds beter en accurater te kunnen doen.

En dan nogmaals om de begeleiding van de slachtoffers te herhalen, wat het belangrijkste is en we hopen het steeds beter en beter te doen, steeds nauwkeuriger.

Emmaus: Zeker, zeker. Het lijkt me een lijden dat we samen leven, dat we samen op ons nemen, allemaal samen en dat we alleen samen kunnen overwinnen, want het is een groot lijden voor iedereen.

Ik herinner me dat we in die brief hadden geschreven dat elk afzonderlijk geval voor ons een grondige zuivering voor de beweging betekent, en we beschouwen het als zodanig. En we aanvaardden het - zeiden we - met nederigheid en met diep mededogen voor degenen die onbeschrijflijke trauma's hebben geleden, misschien ook vanwege ons gebrek aan aandacht, en - schreven we - laten we onszelf inzetten om ons gedrag als individuen en als beweging te oriënteren of te heroriënteren voor een steeds bewuster en rijpere toewijding aan de bescherming en het welzijn van met name minderjarigen.

Maar we voegden er toen in dezelfde brief aan toe, dat we ook aandacht moeten hebben om verder te kijken dan onze beweging. Omdat we natuurlijk willen bijdragen aan de broederschap van iedereen en we moeten de pijnkreet verwelkomen van al degenen die misbruik ondergaan, vooral minderjarigen maar zij niet alleen. En deze aandacht moet ons ertoe aanzetten om naar al deze mensen te kijken als naar de Bruidegom die we hebben gekozen, als de Verlaten Jezus. Daarom ons aangetrokken voelen om deze pijn te gaan troosten en al het mogelijke te doen, zodat dit soort trauma's in de toekomst niet meer hoeven voorkomen en dit zowel met betrekking tot misbruik tegen minderjarigen, als voor elke andere vorm van misbruik, ook van volwassenen, mensen met een beperking, van al diegenen die op enigerlei wijze worden misbruikt in hun rechten, als persoon, in hun waardigheid. We moeten ons aangetrokken voelen om hen lief te hebben en deze wonden te verlichten, om mogelijk te reageren met onze aandacht en met onze liefde naar de slachtoffers, naar allen die hieronder lijden, en om ervoor te zorgen dat deze trauma's zich nooit meer herhalen.

Annalisa: Terwijl jij sprak, herinnerde ik me, wat we op ons genomen hebben voor dit jaar, om 'zorg te dragen voor' het 'Pathway', deze weg naar broederschap uitgedacht door de jongeren, maar waar we ons bij aansluiten met de hele Focolarebeweging en daarbuiten, "*durven zorg te dragen voor*", "*dare to care*".

Onder de voorbeelden van '*dare to care*', om tot de extreme gevolgen van de liefde te gaan, om de kreet van ook de meest lijdende volkeren te horen, denk ik dat we ons allemaal Miriam Lefebvre herinneren - een Française van 26 jaar van de Focolarebeweging - die het leven heeft verloren bij

een aanslag in Niger. Haar studie was juist betreffende het oplossen van conflicten en ze was daar voor een humanitaire missie.

Emmaus: Dat is waar onze gen ons toe aanzetten. Maar onze gen zijn praktisch de voorhoede van wat de hele beweging voelt, we kunnen er niet voor kiezen om de Verlaten Jezus lief te hebben zonder naar de minste, de meest nederige, de meest verlatene op aarde te kijken.

Jezus: Het is echt het woord van deze tijd, 'zorg dragen voor'.

Annalisa: En we hebben deze blik op 2020 afgerond. Maar laten we eens kijken naar 2021, want in het begin zal er de Algemene Vergadering van de Focolarebeweging zijn, en daarmee zal jouw voorzitterschap eindigen, als je deze 12 jaar van voorzitterschap in enkele beelden zou moeten samenvatten, welke zou je dan kiezen?

Emmaus: Ik zou er drie kiezen.

Het eerste van maart 2008, het beeld van Chiara's begrafenis, waarbij de Kerk getuigenis heeft gegeven van de grootsheid van het charisma, maar niet alleen de katholieke Kerk maar de Kerken, evenals gelovigen van verschillende afkomst, van verschillende culturen, van verschillende religies hebben getuigd van de grootsheid van de impact van het charisma op hen. Dat als eerste beeld. En over die begrafenis hoorde ik gisteren een ervaring van een jonge man die daar bijna bij toeval was aangekomen en die Chiara op dat moment heeft leren kennen, toen ze dood was, maar blijkbaar nog springlevend, want op dat moment heeft Chiara tot hem gesproken en heeft ze hem geroepen om haar te volgen op haar weg. Dus Chiara levend op dat moment.

Dan hebben de beelden van al deze 12 jaar me Chiara levend getoond in haar Werk, in haar charisma dat zich over de hele wereld verspreidde, heel veel daden van liefde en van solidariteit die Chiara's familie aan iedereen heeft getoond die ze tegenkwam op aarde, en van getuigenis van deze liefde, van dit charisma van Chiara. Ook degenen die we hebben gezien in het laatste focolarejournaal.

En dan de laatste, die van paus Franciscus die de encycliek over broederschap ondertekent, omdat het mij lijkt dat dit precies het hoogtepunt is van wat Chiara zou kunnen wensen: dat een paus haar droom verkondigt aan de hele wereld, Chiara's droom die de droom van Jezus is: "Mogen allen één zijn".

8. CHIARA LUBICH: "EENHEID"

Emmaus: Daarom ook heb ik deze gedachte van Chiara willen kiezen, met de titel: "Eenheid", juist omdat Chiara ons de eenheid op deze manier presenteert, dat iedereen nabij zijn, waarom? Omdat dit het woord was dat God, door het charisma van Chiara naar de aarde te sturen, aan de wereld wilde zeggen, het woord "eenheid".

Maar, eenheid wordt niet bereikt door mensen, eenheid is een genade die van God komt. Maar God was zo goed om ons te zeggen welke voorwaarden hij van ons mensen verlangt opdat hij ons deze genade kan geven, en de voorwaarden zijn: de wederzijdse liefde, elkaar liefhebben zoals hij ons heeft liefgehad, maar niet met zomaar een liefde, maar met de maat van de Verlaten Jezus die ons liet zien dat hij uit liefde bereid was alles voor ons te geven, alles uit liefde voor de mens. Dus Chiara spoort ons aan om zo'n liefde onder ons te hebben, want dan, met deze liefde, kunnen we ons woord aan de wereld zeggen, het woord dat 'eenheid' is, waar de wereld vandaag om vraagt en dat ze niet kan horen als we deze wederzijdse liefde tussen ons niet in praktijk brengen die deze genade aantrekt. Dit is Chiara's gedachte die we nu samen horen.

Chiara Lubich:¹ [...]De eenheid. Wat is eenheid? Is die realiseerbaar?

De eenheid is datgene wat God van ons wil.

De eenheid is de verwezenlijking van Jezus' gebed: "Laat hen allen één zijn Vader, zoals ik en jij. Ik in hen en jij in mij, opdat zij één zijn..." (vgl. Joh 17, 21). Die eenheid kunnen we niet alleen op eigen kracht realiseren. Daarvoor is een bijzondere genade nodig, die de Vader ons geeft wanneer Hij bij ons een bepaalde gesteldheid aantreft, een specifiek en noodzakelijk element.

En dat is de in praktijk gebrachte wederzijdse liefde, zoals Jezus die aan ons opdroeg. Zijn wederzijdse liefde, de wederzijdse liefde die Hij verlangt, is, zoals we weten, niet alleen maar geestelijke vriendschap, eensgezindheid of een goede verstandhouding. Nee, dat is elkaar liefhebben zoals Hij ons heeft liefgehad. Met andere woorden: tot de verlatenheid toe, inclusief de volledige onthechting aan materiële en geestelijke goederen of aan mensen, om ons één te kunnen maken met elkaar, wederzijds en volmaakt.

Op die manier doen wij ons deel en zijn de voorwaarden geschapen om de genade van de eenheid te ontvangen, die dan niet zal ontbreken en die niet mag ontbreken. Een grote dankbaarheid kan er in ons opkomen bij de gedachte dat we daartoe geroepen zijn. Wat een impuls kan ons dat geven om zó te leven dat we deze gave verkrijgen, die niet aanwezig is waar niet zo wordt geleefd. In onze spiritualiteit van gemeenschap hebben we een extra genade. De hemel kan ieder ogenblik voor ons opengaan. En als we doen wat Hij van ons vraagt, kunnen we - vervuld van die genade - heel veel tot stand brengen voor het Rijk van God.

[...]

Bewust van dit buitengewone voorrecht zeiden we daarom in het begin van de beweging:

"Prent één enkel idee in je hoofd. Want het was altijd één enkel idee dat grote heiligen heeft voortbracht. En dit is ons idee: de eenheid"

"Ook al stort alles in elkaar, de eenheid nooit! Zorg dat dit vuur onder jullie steeds blijft branden. En wees niet bang om te sterven. Jullie hebben al ondervonden dat de eenheid ieders dood verlangt om leven te geven aan de Ene. Beschouw dat als een heilige plicht, ook al zal die je enorm veel vreugde bezorgen! Jezus beloofde de volheid van zijn vreugde aan wie de eenheid beleeft." [...]

¹uit het Collegamento van 26 september 1996 - Eenheid

Aan de slag, dus. Dit is wat de Heer van ons wil. Dit wil Hij door ons charisma dat in onze statuten is vastgelegd: de eenheid gaat vooraf aan elke andere wil van God.

Daarna kunnen we het evangelie ook met woorden uitdragen. Maar pas daarna

9. AFSLUITING

Annalisa: En zo zijn we aan het einde gekomen van dit focolarejournaal. Over een paar dagen is het Kerstmis.

Emmaus: En dus: Zalig kerstfeest, gezegend kerstfeest voor iedereen.

Natuurlijk wat een Kerstmis dit jaar! Een jaar van pandemie! Een kerst in de pandemie. We zien vreselijke dingen, we zien armoede tot het punt van honger en een groeiende honger aan vele kanten; we zien oorlogen deels verborgen, deels nog bestaande; we zien klimaatrampen, we zien veranderingen die ons gemeenschappelijke huis in gevaar brengen.

En dit alles doet ons zeggen: maar Jezus kwam in deze wereld; Jezus is mens geworden en heeft deze wereld op zich genomen, en hij kwam uit liefde om ons op deze manier zijn liefde te tonen. En daarom maakt hij ons enerzijds nederig tegenover de grootsheid van deze liefde en dankbaar aan hem die ons deze liefde heeft getoond. En aan de andere kant zet hij ons er toe aan om iets te doen net als hij, hij zet ons ertoe aan om om ons heen te kijken, om iedereen te bereiken, te beginnen met de meest gemarginaliseerden, de armsten, de nederigsten, de meest verlatenen, migranten, zij die alleen zijn, de zieken, kinderen, alle behoeftigen. En hij spoort ons ook aan om ze zeker lief te hebben met alles wat we kunnen: met onze gemeenschap van genegenheid, gedachten, met onze gemeenschap van goederen en soms zelfs met risico, zelfs ons leven riskerend zoals hij heeft gedaan.

En dan zal het echt een goed Kerstmis zijn! Dat wil zeggen, een kerstfeest van goedheid, een kerst die, omdat die van goedheid is, ook een kerst van sereniteit, hoop en vreugde wordt.

Annalisa: Bedankt voor deze prachtige kerstgroet. We sluiten dit focolarejournaal af. De volgende afspraak is zondag 7 februari 2021 en zal een uitzending zijn die geheel gewijd is aan de Algemene Assemblee van de Focolarebeweging die op diezelfde dag zal eindigen.

Bedankt voor het volgen van dit focolarejournaal en ook van mij: Zalig kerstfeest!

Emmaus: Zalig kerstfeest allemaal!

Jezus: Zalig kerstfeest!